

1. Потом, через четырнадцать лет, опять ходил я в Иерусалим с Варнавою, взяв с собою и Тита.

УПО: Потому, по чотирнадцяти роках, я знову ходив в Єрусалим із Варнавою, взявши й Тита з собою.

KJV: Then fourteen years after I went up again to Jerusalem with Barnabas, and took Titus with me also.

2. Ходил же по откровению, и предложил там, и особо знаменитейшим, благовествование, проповедуемое мною язычникам, не напрасно ли я подвизаюсь или подвизался.

УПО: А пішов я за відкриттям. І подав їм Євангелію, що її проповідую між поганями, особливо знатнішим, чи не дарма змагаюся я чи змагався.

KJV: And I went up by revelation, and communicated unto them that gospel which I preach among the Gentiles, but privately to them which were of reputation, lest by any means I should run, or had run, in vain.

3. Но они и Тита, бывшего со мною, хотя и Еллина, не принуждали обрезаться,

УПО: Але й Тит, що зо мною, будши греком, не був до обрізання змушений.

KJV: But neither Titus, who was with me, being a Greek, was compelled to be circumcised:

4. а вкравшимся лжебратиям, скрытно приходившим подсмотреть за нашею свободою, которую мы имеем во Христе Иисусе, чтобы поработить нас,

УПО: А щодо прибулих фальшивих братів, що прийшли підглядати нашу вільність, яку маємо в Христі Ісусі, щоб нас поневолити,

KJV: And that because of false brethren unawares brought in, who came in privily to spy out our liberty which we have in Christ Jesus, that they might bring us into bondage:

5. мы ни на час не уступили и не покорились, дабы истина благовествования сохранилась у вас.

УПО: то ми їх не послухали ані на хвилю, і не піддалися були, щоб тривала в вас правда Євангелії.

KJV: To whom we gave place by subjection, no, not for an hour; that the truth of the gospel might continue with you.

6. И в знаменитых чем-либо, какими бы ни были они когда-либо, для меня нет ничего особенного: Бог не взирает на лицо человека. И знаменитые не возложили на меня ничего более.

УПО: Щождо тих, що за щось уважають себе, та якими колись вони були, то ні в чому різниці для мене нема, не дивиться Бог на особу людини! Бо ті, що за щось уважають себе, нічого мені не додали,

KJV: But of these who seemed to be somewhat, (whatsoever they were, it maketh no matter to me: God accepteth no man's person:) for they who seemed to be somewhat in conference added nothing to me:

7. Напротив того, увидев, что мне вверено благовестие для необрезанных, как Петру для обрезанных--

УПО: але навпаки, побачивши, що мені припоручена Євангелія для необрізаних, як Петрові для обрізаних,

KJV: But contrariwise, when they saw that the gospel of the uncircumcision was committed unto me, as the gospel of the circumcision was unto Peter;

8. ибо Содействовавший Петру в апостольстве у обрезанных содействовал и мне у язычников, --

УПО: бо Той, хто помагав Петрові в апостольстві між обрізаними, помагав і мені між поганами,

KJV: (For he that wrought effectually in Peter to the apostleship of the circumcision, the same was mighty in me toward the Gentiles:)

9. и, узнав о благодати, данной мне, Иаков и Кифа и Иоанн, почитаемые столпами, подали мне и Варнаве руку общения, чтобы нам [идти] к язычникам, а им к обрезанным,

УПО: і, пізнавши ту благодать, що дана мені, Яків, і Кифа, і Іван, що стовпами вважаються, подали мені та Варнаві правиці спільноти, щоб ми для поган працювали, вони ж для обрізаних,

KJV: And when James, Cephas, and John, who seemed to be pillars, perceived the grace that was given unto me, they gave to me and Barnabas the right hands of fellowship; that we should go unto the heathen, and they unto the circumcision.

10. только чтобы мы помнили нищих, что и старался я исполнять в точности.

УПО: тільки щоб ми пам'ятали про вбогих, що я й пильнував був чинити таке.

KJV: Only they would that we should remember the poor; the same which I also was forward to do.

11. Когда же Петр пришел в Антиохию, то я лично противостоял ему, потому что он подвергался нареканию.

УПО: Коли ж Кифа прийшов був до Антіохії, то відкрито я виступив супроти нього, заслуговував бо він на осуд.

KJV: But when Peter was come to Antioch, I withstood him to the face, because he was to be blamed.

12. Ибо, до прибытия некоторых от Иакова, ел вместе с язычниками; а когда те пришли, стал таиться и устраниваться, опасаясь обрезанных.

УПО: Бо він перед тим, як прийшли були дехто від Якова, споживав із поганями. А коли прибули, став ховатися та відлучатися, боячися обрізаних.

KJV: For before that certain came from James, he did eat with the Gentiles: but when they were come, he withdrew and separated himself, fearing them which were of the circumcision.

13. Вместе с ним лицемерили и прочие Иудеи, так что даже Варнава был увлечен их лицемерием.

УПО: А з ним лицемірили й інші юдеї, так що навіть Варнава пристав був до їхнього лицемірства.

KJV: And the other Jews dissembled likewise with him; insomuch that Barnabas also was carried away with their dissimulation.

14. Но когда я увидел, что они не прямо поступают по истине Евангельской, то сказал Петру при всех: если ты, будучи Иудеем, живешь по-язычески, а не по-иудейски, то для чего язычников принуждаешь жить по-иудейски?

УПО: А коли я побачив, що не йдуть вони рівно за євангельською правдою, то перед усіма сказав Кифі: Коли ти, будши юдеєм, живеш по-поганському, а не по-юдейському, то нащо поган ти примушуєш жити по-юдейському?

KJV: But when I saw that they walked not uprightly according to the truth of the gospel, I said unto Peter before them all, If thou, being a Jew, livest after the manner of Gentiles, and not as do the Jews, why compellest thou the Gentiles to live as do the Jews?

15. Мы по природе Иудеи, а не из язычников грешники;

УПО: Ми юдеї природою, а не грішники з поган...

KJV: We who are Jews by nature, and not sinners of the Gentiles,

16. однако же, узнав, что человек оправдывается не делами закона, а только верою в

Иисуса Христа, и мы уверовали во Христа Иисуса, чтобы оправдаться верою во Христа, а не делами закона; ибо делами закона не оправдается никакая плоть.

УПО: А коли ми дізнались, що людина не може бути виправдана ділами Закону, але тільки вірою в Христа Ісуса, то ми ввірували в Христа Ісуса, щоб нам виправдатися вірою в Христа, а не ділами Закону. Бо жадна людина ділами Закону не буде виправдана!

KJV: Knowing that a man is not justified by the works of the law, but by the faith of Jesus Christ, even we have believed in Jesus Christ, that we might be justified by the faith of Christ, and not by the works of the law: for by the works of the law shall no flesh be justified.

17. Если же, ища оправдания во Христе, мы и сами оказались грешниками, то неужели Христос есть служитель греха? Никак.

УПО: Коли ж, шукаючи виправдання в Христі, ми й самі показалися грішниками, то хіба Христос слуга гріху? Зовсім ні!

KJV: But if, while we seek to be justified by Christ, we ourselves also are found sinners, is therefore Christ the minister of sin? God forbid.

18. Ибо если я снова созидаю, что разрушил, то сам себя делаю преступником.

УПО: Бо коли я буду знов те, що був зруйнував, то самого себе роблю злочинцем.

KJV: For if I build again the things which I destroyed, I make myself a transgressor.

19. Законом я умер для закона, чтобы жить для Бога. Я сораспялся Христу,

УПО: Бо Законом я вмер для Закону, щоб жити для Бога. Я розп'ятий з Христом.

KJV: For I through the law am dead to the law, that I might live unto God.

20. и уже не я живу, но живет во мне Христос. А что ныне живу во плоти, то живу верою в Сына Божия, возлюбившего меня и предавшего Себя за меня.

УПО: І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе.

KJV: I am crucified with Christ: nevertheless I live; yet not I, but Christ liveth in me: and the life which I now live in the flesh I live by the faith of the Son of God, who loved me, and gave himself for me.

21. Не отвергаю благодати Божией; а если законом оправдание, то Христос напрасно умер.

УПО: Божої благодаті я не відкидаю. Бо коли набувається правда Законом, то надармо Христос був умер!

KJV: I do not frustrate the grace of God: for if righteousness come by the law, then Christ is dead in vain.